

**LA NUR S'ESCAPA
DEL CONTE**

La traducció d'aquest llibre ha rebut l'ajut de:

Títol original:

نور تهرب من القصة

© del text i les il·lustracions: Bright Fingers Publishing House (Damasc, Síria), 2015

© de la traducció de l'àrab: Valèria Macías Pagès, 2017

© d'aquesta edició: Mosaics Llibres, 2017

Reservats tots els drets.

Primera edició: març 2017

Coordinació de l'edició: Mosaics Llibres

www.mosaicsllibres.com

Disseny gràfic: Estudi Purpurink

Impressió i enquadernació: Anfigraf

ISBN: 978-84-945416-3-6

DL: B 4619-2017

La traducció d'aquest llibre es regeix pel contracte tipus proposat per ACE Traductores.

Imprès a Catalunya en paper lliure de clor i provinent de boscos de cultiu gestionats segons criteris de sostenibilitat.

Text

ABIR ALI

**LA NUR S'ESCAPA
DEL CONTE**

Il·lustracions

GULNAR HAJO

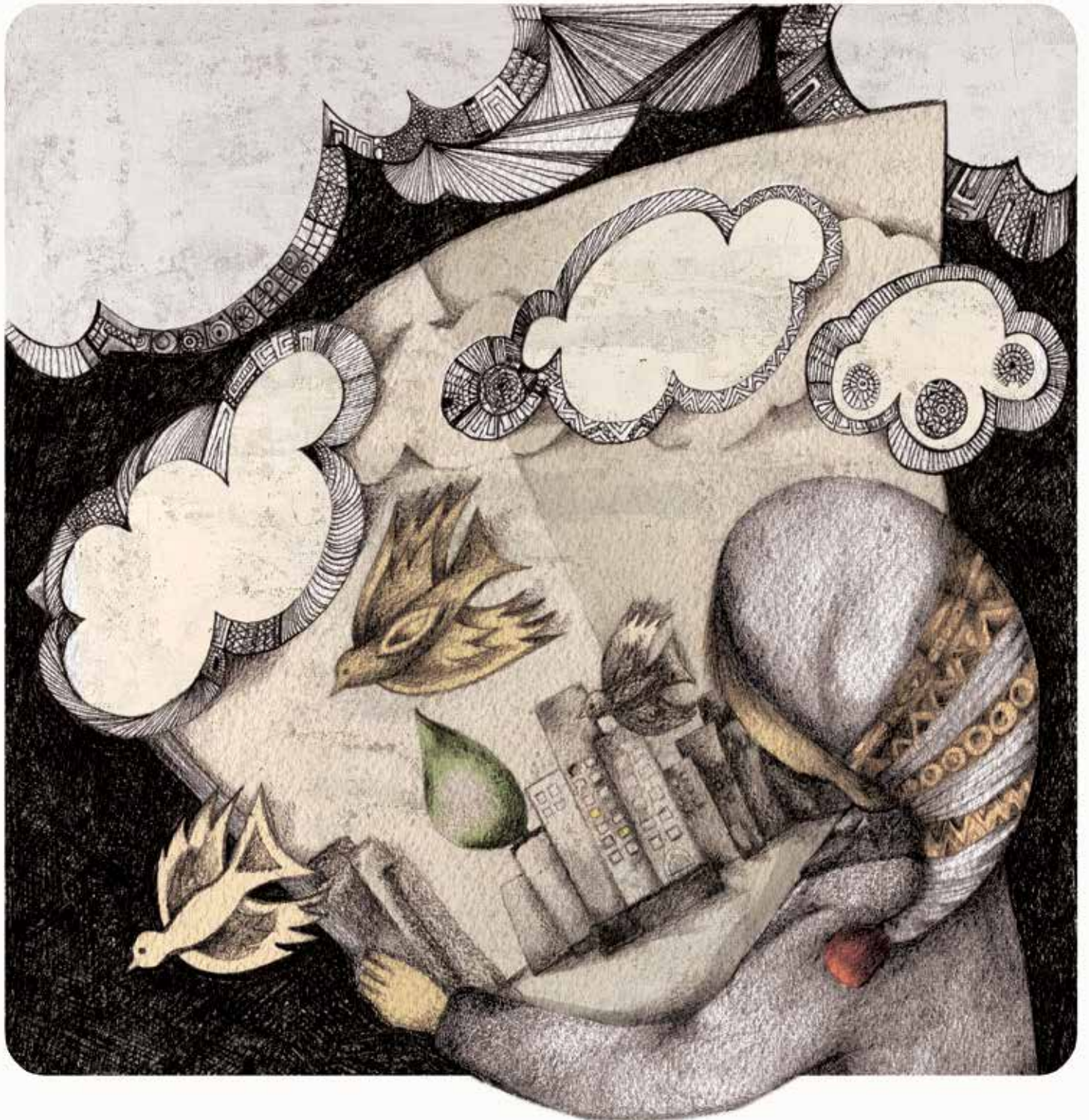
Traducció de l'àrab

VALÈRIA MACÍAS PAGÈS

L'Àdel era un nen com qualsevol altre. Però, encara que ara estigui jugant tranquil·lament a la seva habitació, un dia li va passar una cosa que mai havia passat a cap altre nen... simplement, va ser màgica!

Perquè la seva mare el deixés anar a jugar al carrer, l'Àdel havia de llegir un llibre cada dia. Al principi havia desitjat que ploqués a bots i barrals i que l'aigua s'emportés tots els llibres. Li costava acabar les línies i llegir les paraules llargues, però després va començar a agradar-li. Ara s'estima molt els seus llibres, i és que quan llegim amb amor, amics meus, passen coses màgiques.

Fins i tot l'Àdel no sap què és, aquesta màgia. En aquesta història només la Nur ho sap. Ella és la protagonista d'un conte de l'Àdel... i també la protagonista del nostre conte!

L'Àdel va allargar la mà per agafar el llibre que parlava de la Nur, una nena òrfena i sense casa que vivia en un carrer allunyat, en un temps que ningú no recorda. Aquesta nena sempre duia la roba bruta. Quan la gent ja havia tornat a casa seva i la nit s'havia estès pels carrers, dormia a la vorera, on la pudor de pols, sabates i restes de xiclet se li enganxava als cabells i a la roba. No hi havia gaire gent que volgués ajudar-la, i la cara li anava quedant pàl·lida i trista al llarg del conte.

L'Àdel va començar a llegir en veu alta perquè el sentís la seva mare mentre acabava unes feines a la cuina. No sabia que els llibres són móns adormits que es desperten amb la nostra veu quan llegim.

Amb la seva lectura, l'Àdel va despertar la Nur, el carrer i els vianants, i el conte va cobrar vida. Però, malauradament, amics meus, no era una vida gaire bonica. No us sembla?

Quan el so del telèfon el va interrompre, havia arribat a la frase: «...la senyora es va negar a ajudar la Nur».

L'Àdel no va continuar, havia de respondre al telèfon. Tampoc no sabia que, quan ens aturem a mitja lectura, el nom en el qual ens parem queda despert i no dorm amb la resta del llibre.

I així fou com, per primera vegada, la Nur va quedar desperta mentre el llibre dormia. Totes les coses del seu món continuaven immòbils. Va tenir por: el noi que saltava al seu costat va quedar suspès a l'aire, i el senyor que hi havia darrere la finestra de la casa del davant, a mig estornudar; feia una fila ben divertida!

La Nur no s'ho acabava de creure: es va fregar els ulls tres vegades, es va pessigar els braços i les galtes, i fins i tot, es va donar cops de cap contra un fanal proper...

